

La sardana, nostra bella dansa,
la sardana tots hem de ballar,
la sardana, com nostra senyera,
la sardana tots l'hem d'estimar.
Barcelona, Lleida i Tarragona,
amb Girona i tot l'Empordà.

La sardana, que n'és de bonica
la sardana a tots ens fa vibrar,
la sardana és molt alegroia,
la sardana a tots ens fa saltar.
Barcelona, Lleida i Tarragona,
amb Girona i tot l'Empordà.

Als vilatans jo saludo
molt content i ben ufà,
al compàs de la sardana
que és orgull del poble català.

La sardana, nostra dansa,
n'és la dansa de l'amor,
n'és la dansa catalana
que enalteix el nostre cor.

Puntegem-la amb alegria,
escoltem-la amb devoció,
que sa música divina
n'és un nèctar delectós,
que n'és música divina
que ens omplena d'il·lusió.

Cantem contents nostra sardana,
citem-la tots amb gran amor,
pels catalans n'és cant de joia
que surt dins de nostre cor.

Saltironant amb goig immens tan bella dansa
el nostre cor se sent jovenir;
repetim doncs amb veu ben ferma
junttes les mans sens defallir.

La sardana, nostra dansa,
n'és la dansa de l'amor,
n'és la dansa catalana
que enalteix el nostre cor.